

Ders 9

Kilise: Tanrı Halkının Topluluğu

Hiç çocukların beraber oyun oynarken birbirlerine nasıl doğal olarak yaklaştıklarını gördünüz mü? Bu, insanın sosyal bir varlık olduğunu gösterir. Kendisine benzeyen diğer insanlarla ilişkiler kurmak ve beraberlikte bulunmak insanın doğasında vardır. Dolayısıyla, İsa Mesih'in, benzer düşüncede olan kişilerle bir topluluk kurmasına, yani kiliseyi oluşturmasına ve Tanrı'nın isteğinin kilise aracılığıyla gerçekleşmesini tasarlamasına şaşmamak gerek. Kilise, birbirleriyle ilişkileri, İsa Mesih'le ilişkilerine dayanan insanların topluluğudur.

Elçi Petrus şöyle dedi: "Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz" (1Pe.2:10). Biz dışarıydık; günahlarımız bizi Tanrı'dan ayırıyordu. Ne var ki, İsa Mesih'i Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimiz zaman, iman yoluyla Tanrı'yla yeni bir ilişkiye kavuştuk. Bu yeni ilişki, diğer imanlılarla da ilişki kurmamızı sağladı. Tanrı'nın ailesinin üyeleri, O'nun kilisesi olduk.

Bu derste, Tanrı'nın kendisini yüceltmek, ruhsal yaşamı geliştirmek ve Müjde'yi başkalarıyla paylaşmak için seçtiği aracı inceleyeceğiz. Kilise hakkında çalışmada bulunduğca kilisenin gerçek anlamını kavrayacak, Rabbimiz'in kiliseye canını feda edecek kadar çok değer vermesini takdir edeceğiz (Ef.5:25).

Ders taslağı

Kilise Nedir?
Kilise Ne Zaman Başladı?
Kilise Neye Benzer?
Kilise Ne Yapar?

Ders hedefleri

Bu dersi tamamladığınızda şu hedeflere ulaşmalısınız:

- *Kilise* teriminin tanımını yapabilmek, Kutsal Kitap'a uygun ve uygun olmayan tanımlar arasındaki farkı görebilmek.
- Kilisenin ne zaman başladığını belirtebilmek ve bu açıklamanızı Kutsal Kitap kanıtlarıyla destekleyebilmek.
- Kilisenin iki yönlü doğasını açıklayabilmek.
- Kilisenin üç temel amacını ve bu amaçlara ulaşma yöntemlerini sıralayabilmek.

Öğrenme etkinlikleri

1. Bu dersin temeli için, Elçilerin İşleri 2'yi; 1.Korintliler 12:12-31'i; Romalılar 12'yi; Efesliler 4:1-16'yı; 5:22-23'ü okuyun.
2. Birinci derste belirtilen süreç doğrultusunda ders metnini takip edin. Size yeni gelen anahtar sözcüklere bakın.

Anahtar sözcükler

Dinamizm	Topluluk
Evrensel	Törenler
İşlevler	

Ders metni

KİLİSE NEDİR?

Hedef 1. *Kutsal Yazılar'da kullanıldığı şekliyle kilise terimini tanımlayın.*

1 *Kilise* sözcüğünü daha önce hiç duymamış bir kişiye söylediğinizi düşünün; o da size, “*Kilise* nedir?” diye soruyor. Tecrübenize dayanarak, bu sorunun kısa bir yanıtını not defterinize yazın.

Eğer günümüzdeki birçok insan gibi düşünüyorsanız, yukarıdaki soruya şöyle bir yanıt verirsiniz: “*Kilise* insanların tapınmak için toplandıkları yerdir.” Daha net bir dil kullanmak isteseydiniz, şöyle de diyebilirdiniz: “*Kilise* sözcüğü, farklı yerlerden gelen, aynı öğretilere inanan, aynı kurallara ve benzer hedeflere bağlı olan insanların organizasyonudur.”

Bu yanıtların ikisi de *kilise* teriminin birçok kişi tarafından nasıl tanımlandığı konusunda bir fikir verebilir ve çağdaş insanın anlayışında ikisi de doğrudur. Ancak, *Kutsal Kitap kiliseden* söz ettiğinde, bu yanıtlardan çok daha büyük bir anlam ifade etmektedir.

Aslında, *Kutsal Kitap binalardan* değil, topluluğu oluşturan *insanlardan* söz etmektedir. *Kutsal Kitap*, kilisenin bir *organizasyon*

olduğunu da söylemez. Günümüzde *kilise* terimini kullanan insanlar, genellikle Katolik, Baptist, Metodist ya da diğer mezheplerle özdeşleştiriliyor.

Kutsal Kitap söz konusu olduğunda, kilise sözcüğünün iki tanımı vardır. İncil’de kilise olarak çevrilen Grekçe *ekklesia* sözcüğü, Tanrı’nın çağrısına karşılık veren insanların resmini oluşturur. Bu çağrıya olumlu karşılık veren ve İsa Mesih’i Rab olarak kabul edenler, O’nun ailesinin üyeleri olurlar. Rab’bin buyurduğu gibi kurtuluş müjdesini paylaşırlar. Kilise, Mesih’in isteğini yapmak için söz dinleyen ve organize olan insanların topluluğudur. Geniş anlamda ise, İsa Mesih’i Rab olarak kabul eden imanlılar, *evrensel kiliseyi* temsil ederler; buna görünmeyen kilise de denir. Evrensel kilise İsa Mesih’e iman eden ve O’na sadık olan bütün imanlıları içerir.

Daha dar anlamıyla kilise, imanlıların bir araya gelmesidir. İsa Mesih’e iman eden ve sadık olan imanlılar, belli bir yerde buluşarak tapınırlar. Buna *yerel kilise* ya da *görülen kilise* denir. İncil’deki yerel kilise örneklerini şöyle sıralamak mümkündür:

Romalılar 1:7: “Tanrı’nın Roma’da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı’dan ve Rab İsa Mesih’ten size lütf ve esenlik olsun.”

1.Korintliler 1:1-2: “Tanrı’nın isteğiyle Mesih İsa’nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenis’ten Tanrı’nın Korint’teki kilisesine selam!”

Galatyalılar 1:1: “İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O’nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus’tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya’daki kiliselere selam!”

Filipililer 1:1: “Mesih İsa’nın kulları ben Pavlus ve Timoteos’tan Filipi’deki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa’ya ait bütün kutsallara selam!”

Genel bir tanım yapacak olursak, İncil’de kilise Tanrı halkının topluluğudur. Kiliseyi tanımlarken *topluluk* terimi önemlidir, çünkü birlikte Tanrı’ya tapınmak ve beraberlikte bulunmak için toplanan

imanlıları tanımlar. Elçilerin İşleri 2:42-47'de bu topluluk ruhundan şöyle söz ediliyor:

Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölme ve duaya adadılar. Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

Kutsal Kitap, kilisenin aşağıdaki işlevleri gerçekleştirmek üzere Tanrı tarafından seçilmiş aracı olduğunu ortaya koyar:

1. İmanlıların toplu olarak tapınmalarını sağlar (Yu.4:20-24; krş. İbr.10:25).
2. İmanlıların ruhsal yönden gelişmelerini sağlar (Ef.4:13-16).
3. Mesih'in kurtuluş müjdesinin insanlara yayılmasını sağlar (Mat.16:18; 24:14; 28:18-20).

Dersin kalan kısmında bu işlevlerin her birine daha ayrıntılı olarak bakacağız.

Tanrı'nın kilisesi ya da *Mesih'in kilisesi* deyişlerini Kutsal Yazılar'da sık sık görürüz. Bu terimler, imanlılar topluluğunun en önemli vasfının üyeleri değil, Baş, yani Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih olduğunu ortaya koyar.

Kilise, aynı Kurtarıcı'yı kabul etmiş ve kurtuluşa kavuşmuş günahkârların beraberlikte bulunduğu, Tanrı tarafından yaratılmış topluluktur. İmanlıların arasında birlik vardır, çünkü üyeler Mesih'te birdir ve Kutsal Ruh'un Mesih'te oluşturduğu bir birliğe sahiptirler.

İncil, İsa Mesih'e iman eden yeni imanlıların suyla vaftiz olduklarını gösterir. Su vaftizi, imanlıların Mesih'le birleştiklerini görsel bir şekilde ortaya koyuyordu (bkz. Elç.2:38; 8:12-13; 9:1-19; 10:47-48). Yerel kiliseleri oluşturan yeni imanlılar, evrensel kilisenin bir parçasıydılar ve aşağıdaki özelliklere sahiptiler:

1. İsa Mesih'e iman ediyorlardı.
2. İmanlarını vaftizle ortaya koyuyorlardı.
3. Mümkün olduğu kadar kısa sürede bir topluluk oluşturuyorlardı (Elç.13:43'ü 14:23 ile karşılaştırın.)
4. Belirgin bir amaçları vardı: Toplu olarak tapınmak ve Tanrı'nın isteğini gerçekleştirmek için bir araya gelmek.

2 Aşağıdaki tümceyi doğru tanımlayan şıkların önündeki harfi dairesine alın: Kutsal Kitap'taki *kilise* terimi

- a) insanların Tanrı'ya tapınmak için bir araya geldikleri binayı ifade eder.
- b) İsa Mesih'e iman eden ve bağlı olan insanların topluluğunu ifade eder.
- c) aynı Kurtarıcı'ya güvenen ve O'nunla beraberliklerinden ötürü bir araya gelen imanlıların topluluğunu ifade eder.
- d) çeşitli büyüklüklerdeki dinsel gruplar, organizasyonlar ya da mezhepleri ifade eder.
- e) İsa Mesih'e Rab olarak iman eden insanların dünya çapındaki topluluğunu ifade eder.

KİLİSE NE ZAMAN BAŞLADI?

Hedef 2. *Kilisenin ne zaman başladığını ortaya koyan iki Kutsal Kitap kanıtını belirtin ve ilk imanlıların yedi etkinliğini sıralayın.*

Eski Antlaşma'da, Tanrı halkının topluluğu düşüncesi ilkönce, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği aile vaadinde görülür. İbrahim'in soyu bütün dünya için bereket kaynağı olacaktı (Yar.12:1-3). İsrail halkının Mısır'dan kurtarıldığı günlerde bu vaat yeniden onaylandı. Tanrı ile İbrahim arasındaki antlaşmanın getirdiği sorumluluklar ve bereketler sıralandığı zaman, Tanrı'nın topluluğu kavramı daha da netleşti (Çık.19:4-6 ile Yar.22:17-18'i karşılaştırın).

Ne var ki, Eski Antlaşma tarihi, İsrail ulusunun bütün dünya için bereket kaynağı olma görevinde başarısız olduğunu ortaya koyar. Eski Antlaşma'da Tanrı'nın topluluğu olduğu halde, belirlenen amacına ulaşmadı. Ancak Tanrı'nın kendisine ait bir halk yaratma, onları günahahtan kurtarma ve sonsuz kurtuluşa kavuşturma tasarısı başarısızlığa uğramadı. Bu tasarı İsa Mesih'in ölümü ve dirilişiyle gerçekleşecekti.

İsa Mesih yeryüzündeki hizmeti sırasında Tanrı'nın topluluğu düşüncesini ortaya koymuştu: Gelecek zaman kipini kullanarak, "Topluluğumu kuracağım" demişti (Mat.16:18). Elçi Pavlus, Efesliler 1:19-23'te kilise kurulmadan önce Rabbimiz İsa Mesih'in dirilişinin ve göğe yükselişinin gerekli olduğunu ortaya koyar. Kilise topluluğunun başı İsa Mesih olacaktır:

Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında otururken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi. Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur (a.20, 22-23).

İsa Mesih'in, kendi halkı (kilise) için sonsuz Başkâhin olarak hizmet edebilmesi için de ölümden dirilmesi ve göğe alınması gerekliydi. Üstelik böylece, kilisenin işlev görebilmesi için gereken armağanları da verebilecekti (bkz. İbr.4:14-16; 7:25; Ef.4:7-12).

3 Yukarıda verilen İncil ayetlerine göre, aşağıdaki tümcelerin hangisi doğrudur?

- Kutsal Kitap kilisenin İsa Mesih tarafından yeryüzündeki hizmeti sırasında kurulduğunu ortaya koyar.
- Kutsal Yazılar, Mesih'in kiliseyi kurmadan önce ölmesi, dirilmesi ve göğe alınması gerektiğini ortaya koyar.

İmanlılar daha önce de bir araya geldikleri halde, kilise resmen Pentikost gününde başlamıştır. Şimdi bunun kanıtlarına bakalım:

1. İsa Mesih göğe alınmadan hemen önce, öğrencilerine şöyle dedi: "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz" (Elç.1:4-5; ayrıca bkz. Yu.14:12; 16:7-8,13-15).

2. İsa Mesih, Kutsal Ruh'la vaftiz olan öğrencilerin, hem yakında hem de uzakta Müjde'yi güçlü bir şekilde yayacaklarını söyledi (Elç.1:8).

3. Bir evin üst katında dua eden öğrenciler ve imanlılar, İsa'nın sözleri doğrultusunda Pentikost Günü'nde üzerlerine inen Kutsal

Ruh'la vaftiz oldular (Elç.2:1-4; Yu.7:37-39 ile 14:17'yi karşılaştırın).

4. Aynı gün, 3000 kişi Müjde bildirisine olumlu karşılık vererek imanlılar topluluğuna katıldılar. Böylece, kilise kuruldu. Birlik içinde şükran sunmaya, Tanrı sözünden beslenmeye, müjdelemeye ve tanıklık etmeye başladılar.

Kutsal Ruh'un gelişiyle birlikte, imanlılar Tanrı'nın kurtaran lütfuna tanıklık etmek ve evrensel kurtuluş çağrısını duyurmak amacıyla ilahi güce kavuştular ve böylece yepyeni bir çağ başladı. Elçilerin İşleri Kitabı, imanlıların o günden itibaren bir aile ve topluluk olarak hareket ettiklerini ortaya koyuyor. İlk imanlıların ve ilk kilisenin bazı özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

1. Öğretisel bir standartları vardı; elçilerin öğretisine bağlıydılar (Elç.2:42).
2. Diğer imanlılarla beraberlikte bulunuyorlardı (Elç.2:43).
3. Su vaftizi ve Rab'bin Sofrası törenlerini devam ettiriyorlardı (Elç.2:41-42,47; bkz. Mat.28:19; 1Ko.11:23-26).
4. Toplu olarak dua etmek ve tapınmak için bir araya geliyorlardı (Elç.2:46; 4:23-31).
5. İhtiyaç içinde olanlara yardımcı oluyorlardı (Elç.2:41; 4:32-35; 6:1-7).
6. Müjde'yi yaymak üzere başka yerlere gidecek ve topluluklar oluşturacak kişileri görevlendiriyorlardı (Elç.8:14-17; 11:22).
7. Müjde'yi yaymanın getirdiği gelişmelerle ilgilendiler. Yeni Hıristiyanlar'la birlikte gelen yeni uygulamalara ve ihtiyaçlara karşılık verdiler. İmanlılar için temel öğreti standartları oluşturdular (Elç.11:1-3,18; 15:4-35).

4 İsa Mesih göğe alındıktan kısa süre sonra Pentikost Günü'nde gerçekleşen ve kilisenin kurulduğuna işaret eden iki gelişmeyi not defterinize yazın (bkz. Elç.2).

5 İlk imanlılara kilise olma özelliği kazandıran yedi etkinliği ezberden sıralayın. Bunları not defterinize yazdıktan sonra, bu kısımda

bizim verdiğimiz listeye karşılaştırın. Bu liste sizin yerel kilisenizdeki etkinliklere benziyor mu?

KİLİSE NEYE BENZER?

Hedef 3. *Kilisenin doğasını tanımlayan özellikleri ayırt edin.*

Bir kişi İsa Mesih'i Rab olarak kabul ettiğinde, Kutsal Ruh onu tüm diğer imanlılarla birlikte, *Mesih'in bedenine*, yani kiliseye katar. Kilise Kutsal Kitap'ta bir bedene, geline, binaya, bağa ve sürüye benzetilir. Aynı unsurlar bireysel imanlıya da, yerel kiliseye de, evrensel kiliseye de uygulanır.

6 Sağdaki terimi soldaki ayetle eşleştirin.

... a Luk.15:4-10 (sürü)	1) Bireysel imanlı
... b 2Ko.11:2 (gelin)	2) Yerel topluluk
... c 1Ko.3:16-17 (bina)	3) Evrensel kilise
... d Ef.1:22-23 (beden)	
... e İbr.13:20 (sürü)	
... f Yu.15:1-5 (dallar)	

Bu alıştırma, kilisenin doğasının bir yönünü aydınlatıyor. Bireysel bir imanlı tek başına kiliseyi oluşturamaz; kilise bireysel imanlıların topluluğudur. Kiliseyi bir kurum ya da organizasyon olarak tanımlarsak, imanlılar topluluğu yönünü kolayca gözden geçiririz. Kilise, Mesih'le kişisel ilişkilerinden ötürü yakın ilişkiler kuran imanlılardır. Bu imanlılar birbirlerine hizmet eder, sevgi gösterir ve iman yaşamında yardımcı olur. Dolayısıyla, kilisenin doğasını iki şekilde açıklamak mümkündür. Birincisi, imanlıların arasındaki ilişkileri içerir. İkincisi, imanlıların Mesih'teki birliğinin görsel göstergesidir.

1. *Kilise imanlıların birbirleriyle ve Mesih'le ilişkilerini içerir.* Müjde bildiriyle karşılaşan bir günahkâr, Tanrı'nın huzurunda tek başındadır. Müjde'yi kabul etmek ya da reddetmek kişisel seçimidir ve bu seçimi yalnızca kendisi yapabilir. Seçimi yaptıktan sonra baş-

kalarının da aynı seçimi yaptığını keşfeder. Bu nedenle, kurtuluş son derece kişisel bir seçim olduğu halde, özel bir seçim değildir. Hem İsa Mesih'le hem de diğer imanlılarla kişisel bir ilişkiye kavuşuruz. Bireysel imanlının ruhsal gelişimi ve Mesih'e benzer bir karaktere sahip olması için her ikisi de gereklidir.

Elçi Pavlus, kurtuluş anında imanlının İsa Mesih ile kavuştuğu ilişkiden söz ederken şöyle demiştir: "Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum" (Gal.2:20). İmanlıların arasındaki ilişkiden söz ederken şöyle demiştir: "Hepimiz aynı beden üyeleriyiz" (Ef.4:25). İmanlıların tümü kiliseyi oluşturur.

Bu nedenle bir açıdan her imanlı, Mesih'le kişisel ilişkisi ve Hıristiyan yaşamında kişisel sorumlulukları olan bir bireydir. Başka bir açıdan ise, imanlıların tümü, Mesih'le ve birbirleriyle ilişkileri olan, kişisel sorumluluklarının yanı sıra topluluk içinde de sorumluluk sahibi kişilerdir.

7 Kutsal Yazılar Mesih ile kilise arasındaki ilişkiyi beden ile baş arasındaki ilişkiye benzetir. 1.Korintliler 12:12-27; Efesliler 1:22-23; 4:7-16 ve Koloseliler 1:18'i okuyun. Bu ayetlere bakarak, aşağıda Mesih'in bedeniyle ilgili her doğru tümcenin önündeki harfi daire içine alın.

- a Mesih'in bedeninin birçok kısmı vardır.
- b Bedenin bazı üyeleri, diğerlerinden daha az önemlidir.
- c İmanlı, Mesih'in bedeninin etkin bir üyesi olmadan da iman yaşamında tek başına olgunlaşabilir.
- d Her imanlı, Mesih'in bedeninin bir üyesidir.
- e Mesih, bedeni olan kilisedeki her şeyin başıdır.
- f Her imanlı yalnızca Mesih'e karşı sorumludur.
- g Bedenin bir üyesi acı çekiyorsa, diğer üyeler onun acısını hissetir ve onunla birlikte acı çeker.
- h Mesih'in kiliseye verdiği armağanlar, her üyenin kişisel gelişimini tamamlayabilmesi için gereklidir.

Bu ayetler, Hıristiyan yaşamının İncil’de toplulukla özdeşleşmesinin rastlantı olmadığını gösterir. Yeni imanlar doğal olarak birlikte tapınmak, beraberlikte bulunmak ve tanıklık etmek için toplanma gereğini duyarlar. Yeniden doğdukları zaman bencil doğalarını geride bırakır, paylaşan ve birbirlerini gözeten bir topluluğun parçası olurlar.

Kutsal Kitap diğer imanlılarla aynı bedende bulunmanın ve Baş’a karşı sorumlu olmanın çetin bir sınav olduğunu ortaya koyar. Her birimiz, kişisel seçimlerimizi, Baş’la kişisel ilişkimizi ve kendi değerlerimizi aşan sorumluluklara sahibiz. Artık Mesih’in bedeninin bir parçası olarak işlev görmeliyiz. Elçi Pavlus, bu nedenle Korint kilisesi için kaygılanıyordu:

Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih’in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin (1Ko.1:10).

Mesih’le ilişkili topluluk olan kilisenin bir parçası olarak, Mesih’teki diğer üyelerle uyum içinde olmalıyım. Kilise, Kutsal Yazılar’da “halk” olarak resmediliyor. Bu halk, Mesih’le ve O’nun aracılığıyla birbirleriyle ilişkileri olan imanlılardan oluşmaktadır.

2. *Kilise imanlıların Mesih’le birliğinin görsel göstergesidir.* Tanrı kilisenin özünün, imanlıların ilişkileri aracılığıyla yansıtılmasını amaçlamıştır. Mesih’le ilişkimiz ruhsal bir deneyim olduğu için, bu deneyimi görsel kılmanın tek yolu yaşantımızdır. İncancımızı başkalarına anlatabiliriz. Eğer yaşantımız iyilik, özveri ve gerçek Hıristiyan sevgisiyle dolu olursa, insanlar Mesih’le *görünmeyen* ilişkimizin gerçek olduğunu fark edeceklerdir. Ancak, yaşantımız sözlerimize uymuyorsa, imansızlar, “Eylemlerin söylediklerini yalanlıyor” diyecektir.

Kilisenin topluluk yaşamı için de bu doğrudur. Beden (kilise) ile Baş (Mesih İsa) arasındaki ilişkinin gerçekliği kilisenin yaşamında görülmelidir. Bu nedenle Elçi Pavlus, Efesli imanlılara şöyle buyuruyor: “Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörülle davranın. Ruh’un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin” (Ef.4:2-3).

Elçi Pavlus'un günlerinde Yahudiler ile diğer uluslar, köleler ile özgür doğanlar arasında büyük sosyal engeller vardı. Müjde olmadan bu engellerin ortadan kalkması olanaksızdır, ama Efesliler 2:11-22'ye göre, Mesih'in çarmıhı sayesinde bu durum tümüyle değişmiştir. İsa Mesih Yahudiler ile diğer uluslar arasındaki engeli kaldırmış, hepsini "yurttaş ve Tanrı'nın ev halkının üyeleri" yapmıştır. Mesih'le ilişki, sosyal ayrımları ortadan kaldırır ve bütün imanlıları Tanrı'nın ev halkına dahil eder.

İmanlılar farklı sosyal geçmişlerine rağmen, aynı bedenün üyeleri olarak ruhta ve amaçta birleşmelidirler (bkz. Flp.2:2). Birbirlerine karşı sevecen ve şefkatli olmalıdırlar. İsa Mesih, bunu *yeni bir buyrukla* ifade etmiştir: "Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginin olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır" (Yu.13:34-35).

İmanlıların ilişkileri sevgiyle tanımlanmalıdır. Bu ilke o denli önemlidir ki, kişinin Tanrı'yla ilişkisini ölçer: "Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır" (1Yu.2:9).

Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. Tanrı'yı seviyorum deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık (1Yu.4:19-21).

Elçi Pavlus bu nedenle, Korintliler arasındaki kıskançlığı ve kavgaları kınadı. Bu tutum, "Ben Pavlus yanlısıyım; ben Apollos yanlısıyım" gibi bölünmelere yol açıyordu (1Ko.3:4). Bu, imanlılara yakışan bir tutum değildir; ruhsal olmayan bebeklerin ruhsal olmayan tutumudur. Bu buyruk ve örnekler, birbirimizle uyum içinde yaşamadığımız taktirde, Tanrı'yla da uyum içinde olmayacağımızı ortaya koyar.

8 (En iyi yanıtı seçin.) Ruhsal bir topluluk olarak kilisenin doğası şöyle tanımlanabilir:

a) Birlik içinde yaşamaya çalışan bir grup.

- b) Mesih'le bir olan bütün imanlılar.
- c) Her gün iman yaşamı süren Hıristiyanlar.

9 İmanlının Mesih'le ilişkisinin görsel bir ifadesi olarak kilisenin doğası şöyle tanımlanabilir:

- a) Tanrı'yla ruhsal bir sevgi bağı.
- b) İnsanların sosyal geçmişlerine göre gruplaşarak tapınmaları.
- c) İmanlıların sevgiye ve birliğe dayalı yerel toplulukları.

Dolayısıyla, kilisenin doğasının ruhsal olduğunu görüyoruz. Aynı zamanda, kilise imanlıların hem Rab ile hem de birbiriyle ilişkilerini gösterdikleri pratik bir topluluktur. İmanlılar gerçek sevgiyi toplulukta görürler ve yaşarlar. Ruhsal ilişkinin en temel özelliği sevgi olduğu için yerel toplulukta da aynı sevginin görünmesi gerekir:

Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz (1Yu.4:8-11).

10 Bu kısımdaki bilgiye dayanarak kilisenin doğasını tanımlayan iki özelliği belirtin.

.....

.....

KİLİSE NE YAPAR?

Kilise ne yapar? Kilisenin varolma amacı nedir? Efesliler'e yazılan mektupta, Tanrı'nın kendi adını yüceltmek için imanlıları toplulukta bir araya getirdiğini öğreniyoruz. Tanrı'nın bizi kurtarmaktaki amacı, O'nun "yüce lütfunun övülmesidir" (Ef.1:6,12,14).

Kilise Tanrı'yı üç yönde yüceltir:

1. İmanlılar O'na tapındıkça, *yukarı doğru*.

2. İmanlılar birbirlerini geliştirdikçe, *içeri doğru*.
3. İmanlılar Müjde'yi iman etmemiş kişilerle paylaştıkça, *dışarı doğru*.

Kilise Tanrı'ya Tapınır

Hedef 4. *Toplu tapınmayla ilgili doğru tümceleri ve Tanrı'ya tapınmada neler sunduğumuzu tanımlayın.*

Tapınma, Tanrı'nın değerini takdir etme, O'na hürmet etme ve övgüler sunma eylemidir. İmanlılar toplu tapınma sırasında, halkına İsa Mesih aracılığıyla bağışladığı değerli armağanlar için doğrudan doğruya Tanrı'ya şükreder ve O'nu onurlandırır. Gerçek tapınmanın odak noktası insanlar değil, Tanrı'dır. Tanrı'ya gerçek karakterinden ve yaptıklarından ötürü tapıyoruz.

Bu kursun 1-3. derslerinde, Tanrı'nın tapınmamıza layık olduğunu ortaya koyan birçok neden sıraladık. Mezmur 107:1-3 şöyle diyor: "RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, düşman pençesinden özgür kıldıkları, doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden, bütün ülkelerden topladıkları."

İsa Mesih, Tanrı'nın kendisine ruhta ve gerçekte tapınan insanlar aradığını söyledi (Yu.4:23). Buna göre, tapınmamız içten olmalı ve İsa Mesih'le kişisel ilişkiye dayanmalıdır. Ruhumuz O'nun Ruh'uyla beraberlikte bulunmalıdır. Tanrı, kurtuluşumuzu sağlayarak, bizi kendisiyle beraberlikten alıkoyan engelleri sonsuza dek ortadan kaldırmıştır (bkz. İbr.4:16; 10:19-22). İmanlıların gerçek tapınması, bizim Tanrı için neler yaptığımıza değil, İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi aracılığıyla Tanrı'nın bizler için neler yaptığına dayanır.

Tapınmamız, taş ve tahtadan yapılmış ilahlara tapınan putperestlerin tapınması gibi değildir. Onların tapınması, ilahlarının öfkesini dindirmeye ve onların gözüne girmeye odaklıdır. Ancak, Tanrı'nın halkı olarak O'na tapınanlar, O'nun karşılıksız olarak sunduğu merhametin ve lütfun farkına varırlar (Mez.118:1). Tapınma, lütfundan ötürü Tanrı'ya minnetimizi ifade etmektedir. Tapınmanın içinde hem övgü hem de hayranlık vardır.

Tanrı'ya özel yaşamımızda tapınmamız gerekir, ama toplu tapınmanın değerini fark etmemiz de önemlidir. Toplu tapınma, Tanrı'ya birlikte sunduğumuz bir *senfoni* gibidir. Tanrı'nın ev halkı, O'nu yüceltmek üzere huzuruna yaklaştığında, her imanlı O'nun halkının birliğini fark edecektir. Toplu tapınmada bireyin tek başına tecrübe edemeyeceği ruhsal bir *dinamizm* vardır. Tapınmak için toplandığımızda, her imanlıyı güçlendiren ve yüreklendiren ruhsal bir kudret hissederiz. Diğer imanlılarla birlikte tapındığımızda, bunun yararını görür ve büyük yardım alırız. Bu nedenle, Kutsal Yazılar şöyle diyor: "Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. Bazılarının aldığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim" (İbr.10:24-25).

Kilise toplu tapınma zamanında, Kutsal Ruh'un yönetimiyle ve Tanrı'nın Sözü'ne uygun bir şekilde ezgilerle, dualarla ve Söz'ün vaaz edilmesiyle Tanrı'yı yüceltir. Bunlar tapınma biçimleridir. Bununla birlikte, tapınma biçimleri gerçekten tapındığımız anlamına gelmez. Müziğin güzelliğinden, vaizin etkileyici sözlerinden ve diğer imanlılarla beraber olmaktan zevk alıp Tanrı'ya gerçekten tapınmamak mümkündür. Gerçek tapınmanın Tanrı'yı yüceltmek olduğu unutulmamalıdır. Tapınmamızın odak noktası Tanrı'nın kendisi olmalıdır.

Kutsal Kitap'ta toplu tapınmanın çok sayıda örneği vardır. Birkaç örneğe bakalım:

Nehemya 8:6: "Ezra yüce Tanrı'ya, RAB'be övgüler sundu. Bütün halk ellerini kaldırarak, "Amin! Amin!" diye karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RAB'be tapındılar.

2.Tarihler 29:28: "Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar borazan çalıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp gitti."

Elçilerin İşleri 2:46-47: "Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de eklemek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu."

Vahiy 5:13: “Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: ‘Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek tahtta oturanın ve Kuzu’nun olsun!’”

Ezgilerin, duanın ve şükranların yanı sıra, kilise İsa Mesih’in buyurduğu iki töreni kutlar: Su vaftizi ve Rab’bin Sofrası. Su vaftizi yeni imanlıların Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz olmaları ve böylece içsel değişimlerini dışa vurdukları törendir. İsa Mesih, Rab’bin Sofrası kutlamasıyla ilgili olarak şöyle demiştir: “Beni anmak için böyle yapın... Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab’bin gelişine dek Rab’bin ölümünü ilan etmiş olursunuz” (bkz. Mat.28:19; 1Ko.11:23-26).

11 Aşağıda toplu tapınmayla ilgili tümcelerin hangileri **doğrudur**? Seçtiğiniz yanıtların önündeki harfi daire içine alın.

- a Toplu tapınmanın amacı Tanrı’nın öfkesini yatıştırmak ve gözüne girmektir.
- b Ruhsal ve gerçekte tapınmak, İsa Mesih’le kişisel bir ilişki ve içtenlik gerektirir.
- c Toplu tapınma imanlıları birlik ve kudret içerisinde bir araya getirir.
- d Ruhsal tapınmanın odak noktası daima Tanrı’dır.
- e Toplu tapınma Kutsal Yazılar’da örneklenir ve buyrulur.

12 Tapınmada Tanrı’ya neler sunduğumuzu açıklayan üç sözcüğü adlandırın.

.....

.....

Kilise Kendisini Geliştirir

Hedef 5. *Geliştirme teriminin anlamını açıklayın. Kutsal Ruh’un armağanları ve ürünü ile kilise arasında ne gibi bir ilişki olduğunu belirtin.*

Kutsal Yazılar’da kilisenin işlevleriyle ilgili Kutsal Yazı kanıtlarını incelediğimiz zaman, ortaya dikkat çeken bir gerçek çıkar: Tanrı

imanlılarla *topluluk* içerisinde ilgilenir. Kiliseyi beden kavramıyla özdeşleştirdiğimizde topluluğun bu işlevini daha iyi anlarız. Kutsal Yazılar ruhsal beden olan kilisenin işlevlerini açıklamak için beden örneğini kullanır (bkz. Rom.12:4-8; 1Ko.12:4-31 ve Ef.4:7-16). Her üye ve yaptığı katkılar, bedenin sağlıklı bir şekilde işlev görmesi için önemlidir.

İnsan bedeni son derece karmaşık bir organizmadır. Aynı şekilde, Mesih'in bedeninin çok sayıda üyesi vardır. Her üye, bedenin tamamına katkıda bulunacak bir ya da birkaç armağana sahiptir. Bu armağanlar nelerdir? Armağanları sıralamak, Mesih'in bedeninin üyelerine bağışlanan büyük çeşitliliği gözler önüne serer.

1. Romalılar 12:4-8: Peygamberlik, hizmet, öğretiş, öğüt, başışta bulunma, önderlik, yönetme, merhamet.
2. 1.Korintliler 12:8-10: Bilgelik sözü, bilgi sözü, iman, hastaları iyileştirme, mucizeler yapma, peygamberlik, ruhları ayırt etme, çeşitli dillerle konuşma, dilleri çevirme (Ayrıca bkz. a.28-30).

Tanrı'nın armağana sahip bireyleri *kiliseye* vermesinin nedeni, imanlıları hizmet görevini yapmaları ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatmaktır (Ef.4:12). İmanlılar birbirleriyle ilişki içinde ve birbirlerine sadık bir şekilde yaşamalıdır. Mesih'in bedeninin her üyesinin bir hizmeti, yeteneği ya da yapacak özel bir katkısı vardır. Her üye diğer üyelerin katkısına muhtaçtır. Tanrı, Mesih'in bedenine elçiler, peygamberler, müjdeciler, önder ve öğretmenler vermiştir (Ef.4:11).

Mesih'in bedeni Mesih'in kendisiyle birleşmiş olan *ruhsal bir organizmadır*. Sadece imanlılardan oluşan bir grup değildir. Mesih'e iman edenler, O'nun bedenine katılıp Baş'a ortak olurlar. Birliğin daima yalnızca Mesih'ten geldiğini hatırlamalıyız. Üyeler *Mesih'e ait olduklarından, birbirlerine de aittirler*. Beden Baş'a hizmet etmek için yaşar. Eğer beyin ölüyse, bedene gerek yoktur. İsa Mesih, Sart'taki kiliseye, "Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün" dedi (Va.3:1). Kilise, Baş olan İsa Mesih'le ilişkisini tapınma yoluyla devam ettirmeli ve kendini geliştirmelidir. *Geliştirmek*, ruhsal yönden eğitmek, inşa etmek, kökleştirmek ya da iletirmek demektir.

Tanrı bu ruhsal organizmada, yani kilisede uyum olmasını istemiştir. İnsan bedeninin kısımları, her kısmın ihtiyaçlarına nasıl karşılık veriyorsa, ruhsal beden de bireysel imanlıların ihtiyaçlarına aynı şekilde karşılık verir. “Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir” (1Ko.12:24-26). Bunun nedenini şöyle açıklayabiliriz: “O’nun önderliğinde bütün beden, her eklemın yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüüp sevgide gelişiyor” (Ef.4:16).

Bedeni inşa etme süreci, kilisenin kendisini aklamasını gerektirir. Bu da günah işleyen bir üyenin disiplin altına alınmasını gerektirir. Bu konudan söz eden İsa Mesih (Mat.18:15-20) bu tür kişilere sevgi ruhuyla yaklaşmamız gerektiğini gösterdi. Bununla birlikte, dinlemeyi ve tövbe etmeyi reddederlerse, imanlılar topluluğundan dışlanmaları gereklidir (ayrıca örnek için bkz. 1Ko.5:9-13).

Kutsal Ruh, imanlının bedenın diğer üyeleriyle ilişkilerinde bu ürünü oluşturur. Galatyalılar 5:22-23’te sıralanan Ruh’un ürünü, Mesih’in özellikleridir ve bunlar birbirimizle gelişen ilişkiler çerçevesinde olgunlaşır. Ruh’un ürünü sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

13 Aşağıdaki tümceleri tamamlayın:

- a Kilise kendini *geliştirir*. *Geliştirmek* .....
.....tir.
- b Kutsal Ruh’un armağanlarıyla kilise arasındaki ilişki .....
.....
- c Kutsal Ruh’un ürünü ile kilise arasındaki ilişki .....
.....

Hıristiyanlık tek başına yapılan bir yürüyüş değildir. Elçilerin İşleri Kitabı’nı okuduğumuz zaman, Mesih’in bedeninin hizmetle meşgul, birlikte tapınan ve her şeyi paylaşan imanlılardan oluştuğunu görürüz. İmanlılar birlikte Tanrı’yı yüceltmekte, O’nun sevgisinde gelişmekte ve başkalarının da O’nun egemenliğine girmesi için çalışmaktadır. Kilise, Mesih’in bedenindeki üyeleri geliştirmeye ve

olgunlaştırmaya adanmıştır. Bu süreç ilerledikçe, üçüncü işlevini yerine getirmeye, yani Müjde'yi imansızlarla paylaşmaya hazırdır.

Kilise Müjde'yi Dünyaya Yayıyor

Hedef 6. *İsa'nın kilisenin hizmetiyle ilgili öğretilerinin nasıl yaşama geçirilmesi gerektiğini açıklayın.*

İsa Mesih'in ihtiyaç içindeki insanlara verdiği ilk buyruk, "Gelin" olmuştur (Mat.11:28). Mesih'in bağışlamasını ve kabullenmesini yaşayan imanlılara verilen ikinci buyruk "Gidin" olmuştur (Mat. 28:19). Yerel imanlılar topluluğu imanda geliştikçe, enerjisini iman etmemiş dünyaya aktarmaya başlamalıdır. Tanrı, insanları kazanmak için yine *insanları* kullanır! İmanlılar kurtuluş müjdesini başkalarıyla paylaştıkça, müjdeleme etkinliklerinde buldukça, kilise Tanrı'yı yüceltir. "Müjdeleme" sözcüğü, "Müjde'nin duyurulması" anlamına gelir. Kilisenin sorumluluğu ve ayrıcalığı, Tanrı'nın sunduğu kurtuluşu bütün insanlara duyurmaktır.

İmanlılar artık dünyanın değerleri ve bağlılıkları tarafından denetlenmedikleri için artık dünyaya hizmet etmeye çağrılmaktadır. Müjde'yi iman etmemiş kişilere iletmekle sorumludurlar. "Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller... Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim" (Yu. 17:16,18). İmanlılar yaşam biçimi söz konusu olduğunda kendilerini iman etmemiş kişilerden ayırmalı, ama bu yaşam biçimini değiştirebilmek için onlarla ilişkilerini devam ettirmelidirler. İmanlıların dünyaya gönderilmesine *Yüce Görev* adı verilir.

İncil, müjdeleme sahamızı Matta 13:38'de belirtir: "Tarla ise dünyadır." İzleyicilerine Yüce Görev'i şu sözlerle buyurur: "Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin" (Mat.28:19-20; Mar.16:15). Dolayısıyla, kiliseye kurtuluş müjdesini her yerde bütün insanlarla paylaşmak zorundadır.

Müjdeleme sorumluluğu imanlılar için bir tercih değildir. İsa Mesih, imanlılara Kutsal Ruh'la kuşandıklarında, "Yeruşalim'de,

bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız" demiştir (Elç.1:8). İnsanlar kurtuluşa kavuşup Mesih'in bedenine katıldıklarında Tanrı yücelmiş olur. Bu süreç Hıristiyanlar'ın da Mesih'in iradesine uygun ve verimli imanlılar olmalarını sağlar (Yu.15:1-8).

14 Elçilerin İşleri Kitabı, Müjde'yi yayma sorumluluğuna nasıl bakmamız gerektiğini ortaya koyar. Aşağıdaki ayetleri okuyun ve elçilerin her durumda nasıl bir tepki gösterdiklerini belirtin.

- a Elçilerin İşleri 4:16-20:.....
- b Elçilerin İşleri 4:31: .....
- c Elçilerin İşleri 5:40-42.....

1994 yılı sayımlarına göre, dünyada 5.6 milyar insan vardır. Bu insanların üçte ikisi, İsa Mesih'in müjdesiyle ilgili tanıklığı yeterli bir şekilde duymamıştır. Ürünün sahibi olan Rab, müjdesini o insanlara duyurmamızı bekliyor. Dünya üzerindeki bütün kullarının üzerine Kutsal Ruh'u'nu dökerek kendilerini müjdeleme etkinliğine vermeleri için yönlendiriyor. Rab kiliseyi sadece Kutsal Ruh'un gücüyle donatmakla kalmamış, Yüce Görev'i tamamlamalarını sağlayacak etkili gereçler sağlamıştır: Radyo, televizyon, yazılı eserler ve (bazı kültürlerde) kitlesel müjdeleme toplantıları. Müjde bütün bu gereçlerle eskisinden çok daha geniş bir sahada duyurulmaktadır. Ancak dünyaya Müjde'yi ulaştırma sorumluluğu, etkili ve büyük müjdeleme çabaları kadar her imanlının Mesih'e benzeyen yaşamıyla yerine getirilir.

O halde amacımız, her insanın Mesih'e kazanılması, dünyadan kurtarılarak Mesih'in elçisi olarak yine dünyaya gönderilmesidir. Her imanlı Mesih'te kavuştuğu yeni inançlar ve standartlarla birlikte yeniden dünyaya girerek O'nu temsil etmeli ve bütün insanlara kurtuluşu sunmalıdır. Kilise, bu şekilde hizmetini söz dinler ve etkili bir şekilde devam ettirebilir ve aynı zamanda Tanrı'yı yüceltir.

15 Aşağıdaki soruları kısaca yanıtlayın:

- a Mesih'in günahkâr kişiye verdiği buyruk nedir? (tek sözcük)

.....

- b** Mesih imanlı kişiye verdiği buyruk nedir? (tek sözcük)
 .....
- c** İsa Mesih'in Yüce Görev'i devam ettirmek için kiliseye verdiği en önemli şey nedir?
 .....
- d** Tanrı kaybolanları kazanmak için kimleri kullanır?
 .....
- e** İsa Mesih imanlılara, bu dünyadan olmadıklarını söyledi. Bu sözlerle ne demek istiyordu?
 .....
- f** İmanlıların dünyada olduklarını söylerken ne demek istiyordu?
 .....
- g** Elçilerin İşleri Kitabı'nda elçilerin örnek yaşamları, kilisenin nasıl bir tutuma sahip olması gerektiğini gösteriyor?
 .....

Sınav

ÇOKLU SEÇİM. Her soru için en iyi yanıtı seçin.

1 Kutsal Kitap'ta *kilise* ne anlamda kullanılır?

- Benzer inançlara sahip insan grubu.
- Tanrı'nın çağrısına karşılık veren insanların topluluğu.
- İnsanların tapınmak amacıyla bir araya geldikleri yer.
- Aynı öğretileri paylaşan insan grubu.

2 Kutsal Kitap'ın kiliseyi çok üyeli bir bedene benzetmesi neyi gösterir?

- Tanrı'nın adıyla toplanan insanlar kiliseyi oluşturur.
- Mesih'le ilişkisi olan her insan bir kilisedir.
- Kilise Mesih'le bireysel ilişkilerinden ötürü birbirleriyle ilişkileri olan insanları içerir.
- Her topluluk birbirine tümüyle benzer şekilde organize olur.

3 Yerel ya da görünen kilise

- Mesih'in bedeninin tamamıdır.
- İsa Mesih'e iman eden ve tapınmak için bir araya gelen imanlılardan oluşur.
- Bir mezhebe ait olan imanlıların hepsidir.
- Evrensel kilisedir.

4 *Topluluk* terimi hangi düşünceyi uyandırıyor?

- Hükümet.
- Görülme kilise.
- Farklı konularda farklı düşünceleri olan insanları.
- Birlikte paylaşmak ve beraberlikte bulunmak.

5 Kutsal Kitap'a göre kilise ne zaman başlamıştır?

- İsa Mesih'in yeryüzündeki hizmeti sırasında.
- İsa Mesih göğe alındığı zaman.
- Pentikost Günü'nde.
- Elçi Pavlus'un iman etmesinden sonra.

6 Kilisenin ruhsal doğası aşağıdakilerden hangisinde görsel olarak dışa vurulur?

- a) İmanlıların birliğiyle ve birbirlerine yönelik sevgileriyle.
- b) Mesih'in imanlıların yüreklerinde yaşamasıyla.
- c) Kutsal Ruh'un armağanlarıyla.
- d) Ezgiler, dualar ve vaazlarla.

7 Bir kişinin Tanrı'yı sevdiğinin en iyi kanıtı nedir?

- a) Başka insanları da sever.
- b) Duaya ve tapınmayı çok zaman ayırır.
- c) Yerel bir kiliseye üye olur.
- d) İman etmemiş kişilere tanıklık eder.

8 Kutsal Kitap, Kutsal Ruh'un armağanlarının kimlere verildiğini söylüyor?

- a) Kişisel bir hizmete sahip olmak isteyen her kişiye.
- b) Gelişmek ve imanlıların birbirlerine hizmet etmelerini sağlamak için kiliseye.
- c) Müjde'yi dünyaya ulaştırmaya yardımcı olmak için kiliseye.
- d) Mesih'e benzer bir karaktere sahip olmaları için yetenekli kişilere.

9 Mesih'in bedeni olan kilisenin temel karakteri nereden kaynaklanır?

- a) Üyelerinden.
- b) Etkinliklerinden.
- c) Başından.
- d) Beraberlikten ve paydaşıktan.

10 KISA YANIT: Kilisenin aşağıdakilerin her biriyle ilişkisindeki amacını açıklayın:

a Tanrı'yla ilişkisinde:.....

b Kendisiyle ilişkisinde:.....

c Dünyayla ilişkisinde:.....

Çalışma sorularının yanıtları

- 8 b) Mesih'le bir olan bütün imanlılar.
- 1 Sizin yanıtınız.
- 9 c) İmanlıların sevgiye ve birliğe dayalı yerel toplulukları.
- 2 b), c) ve e) harflerini daire içine almalıydınız.
- 10 İmanlıların Mesih'le sevgiye dayalı ilişkileri. İmanlıların birbirleriyle sevgiye dayalı ilişkileri.
- 3 b) Kutsal Yazılar, Mesih'in kiliseyi kurmadan önce ölmesi, dirilmesi ve göğe alınması gerektiğini ortaya koyar.
- 11 a dışındaki şıkların tümü doğrudur.
- 4 Öğrenciler, İsa Mesih'in vaadi uyarınca Kutsal Ruh'la doldular. Yaklaşık 3000 kişi Müjde'nin bildirisini kabul ederek imanlılara katıldı.
- 12 Şu özelliklerden herhangi biri: Yücelik, onur, hürmet, övgü, şükran, söz dinleme.
- 5 Yanıtınızı bu kısımdaki listeye karşılaştırın. Ardından, yerel kilisenizdeki işlevlerle karşılaştırın.
- 13 Yanıtınız aşağıdakilere benzer olmalıdır:
- a inşa etmek, ilerletmek, güçlendirmek, kökleştirmektir.
  - b Armağanlar kilisenin tümünün yararı için verilir. Armağanlar toplu tapınma sırasında etkin olur.
  - c Kutsal Ruh başkalarıyla ilişkilerimizde ürün verir. Ruh'un ürünü ilişkilerden kopuk bir şekilde olgunlaşmaz.
- 6 a 1) Bireysel imanlı.
- b 2) Yerel topluluk.
- c 2) Yerel topluluk.
- d 3) Evrensel kilise.
- e 3) Evrensel kilise.
- f 1) Bireysel imanlı.

- 14 a** Gördüklerini ve işittiklerini anlatmadan edemediler.
b Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurdular.
c Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.
- 7 a, d, e, g ve h** doğrudur.
- 15 a** Gelin
b Gidin.
c Kutsal Ruh'tur.
d İmanlıları (kiliseyi).
e İmanlıların kendilerini dünyanın yaşam biçiminden ayırdıklarını ve artık onun denetimi altında olmadıklarını söylemek istiyordu.
f İmanlıların dünyaya Müjde'yi ulaştırmak ve böylece insanların kurtuluşunu sağlamakla görevli olduğunu dile getiriyordu.
g Müjde'yi bütün dünyaya yaymak için elinden gelen her şeyi yapması gerektiğini gösteriyor.